

Serie: Markus, evangelie in het kort.

Pasen: de aangrijpende, blijde boodschap

Schriftlezing(en): Markus 16:1-20, Tekst: Markus 16:1-8

Zingen: Ps. 21:3 en 4, Ps. 119:88, Ps. 71:10 en 11, Ps. 118:10 en 11, Ps. 30:3

Hoofdpunten van de preek

Markus vertelt ons hoe Pasen 'landt' bij de drie vrouwen.

1 Voor het graf (Mk.16:1-4)

De drie vrouwen volgden Jezus al vanaf Galilea en waren (deels) bij Zijn dood en begrafenis. Jezus betekent alles voor ze. Ze willen hun liefde laten blijken. Dat kan pas na de sabbat.

Daarmee begint Markus het evangelie van de opstanding. De sabbat is definitief voorbijgegaan. Een nieuwe tijd breekt aan. De vrouwen willen uit liefde z.s.m. naar Jezus' graf.

De zon gaat hun op, maar gaandeweg beseffen ze ook dat een zware steen de toegang blokkeert. Niet alleen voor hun. Als ze *opzien* blijkt de steen van Hogerhand weggerold.

2 In het graf (Mk.16:5-7)

Niets houdt tegen. De vrouwen gaan ons voor naar binnen en kijken... ze zijn ontgaan door wat, wie ze zien: de jongeman. Zijn witte kleren werpen hemels levenslicht in de dood.

De vrouwen worden in hun zoeken erkend: ze zoeken Jezus, Die gekruisigde was. Dat staat vast, maar Jezus' dood troost alleen door Zijn leven: Hij is opgestaan! Hij is niet in de dood.

De drie krijgen opdracht om naar de discipelen én Petrus te gaan. Jezus' blijvende belofte/opdracht verbindt vóór en na Pasen. In Galilea, terug bij waar het begon, laat Hij Zich zien.

3 Na het graf (Mk.16:8)

Markus laat je ervaren hoe aangrijpend de blijde boodschap is. De vrouwen verlaten zo snel mogelijk het graf en vluchten weg. De goede boodschap jaagt ze bij de dood vandaan.

De vrouwen zijn zo gegrepen door ontzetting, dat ze er fysiek op reageren. Markus trekt ons door de ervaring dat het evangelie geen glad en al te mooi verhaal is. Integendeel.

Markus stopt na vers 8 abrupt. Pas later gaat het verder. Angst is voorlopig het laatste woord. Dat er toch wat bleek te gebeuren (16:9-20), is hoopgevend evangelie. Een wonder.